

TAMPEREEN AMMATTIKORKEAKOULU

Metsätalouden koulutusohjelma

Monitavoitteinen metsäsuunnittelu

Tutkintotyö

Jani Aho

PIENPETOJEN PYYNTISUUNNITELMAN LAATIMINEN

Työn ohjaaja

Petri Keto-Tokoi

Työn teettäjä

Tampereen kaupunki/ ympäristövalvonta

Tampere 2006

Aho, Jani Pienpetojen pyyntisuunnitelman laatiminen

Tutkintotyö 16 sivua + 30 liitesivua

Työn ohjaaja Petri Keto-Tokoi

Työn teettäjä Tampereen kaupunki/ ympäristövalvonta

Marraskuu 2006

Hakusanat Pienpedot, metsästys, riistanhoito, supikoira, minkki

TIIVISTELMÄ

Tämän työn tarkoituksena on kuvata pienpetojen pyyntisuunnitelman laadintaprosessia. Pienpetojen pyyntisuunnitelman tarkoituksena on tuottaa tehokas suunnitelma tietylle alueelle, joissa on ongelmana liian suuri pienpetokanta. Pienpetojen pyyntisuunnitelman on tilannut Tampereen kaupungin ympäristövalvonta. Suunnitelma on tehty Iidesjärven ja Myllypuron alueille, jotka sijaitsevat Tampereen kaupungin alueella.

Tässä työssä pyritään löytämään tehokkaita keinoja, joilla pystytään poistamaan Suomen luontoon kuulumattomia vieraspetoja, minkkiä (*Mustela vison*) sekä supikoiraa (*Nyctereutes procyonoides*).

Iidesjärven ja Myllypuron alueilla on todettu olevan huomattavan suuri pienpetokanta, ja tähän on lähdetty etsimään ratkaisukeinoja. Suunnitelman tarkoituksena on tuottaa yksi ratkaisu vaihtoehto tuohon kyseiseen ongelmaan.

Suunnitelman aluksi tutustutaan suunnittelualueeseen, jonka jälkeen määritellään pienpetokannan koko alueella. Tämän jälkeen valitaan käytettävät sopivat pyyntimenetelmät alueelle. Sitten päästään jo toteuttamaan itse pienpetojen pyyntiä. Saaliin määrän kehityksen seurannalla ja hajupostien jälkihavaintojen avulla voidaan arvioida pienpetokannan kehitystä. Lisäksi voidaan seurata vaikutusta alueen linnustoon.

Aho, Jani Making a hunting plan for raccoon dog and mink

Engineering Thesis 16 pages, 30 appendices

Thesis Supervisor Petri Keto-Tokoi

Commissioning Company City of Tampere/ Environmental Protection Department

November 2006

Keywords: Small predators, preservatin of game, hunting, raccoon dog, mink

ABSTRACT

Now in Finland we have a very big population of small predators. That's because they have a lot of easy food in nature. Because raccoon dog (*Nyctereutes procyonoides*) and eastern mink (*Mustela vison*) are introduced species in Finland, they dont have any natural enemies in Finish nature.

Main issue of this work is to describe, how to make a hunting plan for introduced small predators.

The plan is made for Enviromental protection department of the city of Tampere.

At the beginning of the project, we need to carry out a survey of the planning area.

After that we need to estimate the amount of small pretators in the hunting area.

Then we need to choose suitable hunting methods for the hunting area.

After we have choose the hunting methods, we can start the hunting.

During the hunting we need to observe the amount of thecatch and also to observe the impacts of hunting on the bird populations of the planing area.

SISÄLLYSLUETTELO

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

SISÄLLYSLUETTELO.....	4
1 JOHDANTO.....	5
2 PIENPETOKANNAN NYKYTILA SUOMESSA.....	5
3 KOKEMUKSIA PIENPETOJEN TEHOPYYNNISTÄ.....	5
4 TYÖN KUVAAMINEN.....	8
4.1 Tutustuminen suunnittelualueeseen.....	8
4.2 Pienpetokannan määrittely.....	8
4.3 Käytettävien pyyntimenetelmien valinta.....	10
4.4 Pyydysten asettaminen.....	11
4.5 Saaliin käsittely.....	11
4.6 Pyynnin seuranta.....	11
5 SUUNNITELMAN LAADINNAN ARVIOINTIA.....	13
LÄHTEET.....	14
LIITTEET 1: Pienpetojen pyyntisuunnitelma Iidesjärven ja Myllypuron alueille	

1. JOHDANTO

Tämän työn tarkoituksena on kuvata sitä, kuinka liitteenä oleva pienpetojen pyyntisuunnitelma on tehty. Tämä on kuvaus yhdestä tavasta tehdä pienpetojenpyyntisuunnitelma, ja yhtä ainoaa oikeaa tapaa tehdä tällaista suunnitelmaa ei varmasti ole.

Metsästäjiltä tulleen aloitteen myötä Tampereen kaupungin ympäristövalvonta, ja siellä erityisesti Kaisu Anttonen ja Sanna Junttanen, päättivät että nyt oli oikea aika tehdä pienpetojen pyyntisuunnitelma. Yhdessä paikallisen riistanhoitoyhdistyksen toiminnan ohjaaja Ilkka Tammisen kanssa mietittiin alueet, joihin pienpetojen pyyntisuunnitelmaa tarvitaan. Yhdessä todettiin, että alueellisesti merkittävistä lintujärvistä Iidesjärvi ja Myllypuron alue hyötyisivät eniten pienpetojen tehopyynnistä. Metsästäjiltä tulleiden tietojen mukaan molemmissa oli suuri pienpetokanta.

Pienpetojen pyyntisuunnitelman tavoitteena on poistaa alueilta mahdollisimman tehokkaasti alueelle kuulumattomia tulokaspetoja, eli supikoiraa (*Nyctereutes procyonoides*) ja minkkiä (*Mustela vison*). Näin saadaan parannettua alueiden elinolosuhteita alueella pesiville linnuille, ja muille

Tämä tutkintotyö on kuvaus siitä kuinka Iidejärven ja Myllypuron alueille toteutettu pienpetojen pyyntisuunnitelma on tehty.

2. PIENPETOKANNAN NYKYTILA SUOMESSA

Pienpetokanta on kasvanut Suomessa huomattavasti viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana. Pienpedot kuten minkki (*Mustela vison*) ja supikoira (*Nyctereutes procyonoides*) ovat Suomen luontoon kuulumattomia tulokaspetoja. Tämä tarkoittaa sitä, että eläimet ovat levinneet Suomen luontoon tarhauksien seurauksena. Näille uusille tulokkaille ei Suomen luonnossa ole luontaisia vihollisia pitämässä petokannan kokoa siedettävänä. Nykyisin on ymmärretty että riistanhoito, joka pelkästään parantaa eläinten elinpiiriä ei enää riitä, vaan alueella olevaa suhteettoman suurta pienpetokantaa täytyy vähentää tai joiltain alueilta yrittää jopa poistaa kokonaan. (Lahtinen & Jokinen, 2000)

Heinittyneet pellot tarjoavat myyrille ja muille pikku jyrsijöille erinomaiset elinolot. Kun myyriä on paljon, pienpedoillakin on helppoa syötävää runsaasti tarjolla. Pellot ovat pienpedoille kuin ruoka-automaatteja josta on helppo hakea syötävää. (Nurmi, 2003)

Kun pienpetokanta kasvaa hyvien elinolojen mukana suuremmaksi, alkaa näiltä ruoka-automaateilta kuitenkin ruoka loppua kesken. Tällöin ruuanhakureviiriä on suurennettava. Helppoa syötävää pienpedoille löytyykin seuraavaksi kosteikoilta. Sieltä on helppo napata hitaita sammakoita ja helppoja saaliita ovat myös kosteikkolintujen pesässä olevat munat taikka poikaset. Kosteikoilla tulokaspedot minkki ja supikoira tekevät pahinta tuhoa. Ne voivat tuhota kerralla koko pesän munat tai tappaa kaikki poikaset, vaikeivätkä jaksaisi edes syödä kaikkea. (Nurmi, 2003)

3. KOKEMUKSIA PIENPETOJEN TEHOPYYNNISTÄ

Suomessa on tehty muutamia pienpetojen tehopyyntisuunnitelmia kosteikkoalueille. Niistä saadut tulokset ovat olleet todella rohkaisevia ja pyynnin vaikutukset kosteikkoalueen linnustoon ovat olleet erittäin positiivisia. (Mikkola-Roos, Nurmi ja Väänänen, 2005)

Ensimmäiset tulokaspetojen tehopyyntisuunnitelmat tehtiin pääkaupunkiseudulle vuonna 2002. Alueet joihin pyyntisuunnitelmat tuolloin tehtiin ovat Espoon Laajalahti ja Suomenoja, Helsingin Vanhankaupunginlahti sekä Sipoon Östersundom. Samaan aikaan petosuunnitelmien kanssa seurattiin alueiden vesilinnuston poikastuoton kehitystä. (Nurmi, 2003)

Vuosina 2003 ja 2004 suoritettussa tehopyynnissä näiltä alueilta saatiin saaliiksi yhteensä 295 supikoiraa ja 27 minkkiä. Jo yksistään suuret saalismäärät osoittivat tehopyyntisuunnitelmien toimivuuden. (Mikkola-Roos, Nurmi ja Väänänen 2005)

Supikoirien suuri kannan pienennys paransi alueiden vesilintujen poikasmäärää erittäin hyvin. Esimerkiksi Espoon Laajalahdella ja Helsingin

Vanhankaupunginlahdella haapanan (*Anas penelope*) poikueiden määrä kasvoi paria kohden 18 %, sinisorsapoikueiden (*Anas platyrhynchos*) 22 % ja nokikanapoikueiden (*Fulica atra*) jopa 100 %. Saatuja tuloksia on verrattu vuoteen 2002, jolloin tehopyyntiä ei ollut vielä toteutettu. (Miikola-Roos, Nurmi ja Väänänen 2005) Tuloksia parantaa vielä se tosiseikka, että tehopyynti vuodet 2003 ja 2004 olivat vesilinnuille erittäin huonoja vuosia poikastuotollisesti, sillä molempina vuosina loppukevät oli kylmä.

Supikoiran ja minkin tekemät tuhot eivät tietenkään jää yksistään vesilinnustoon, vaan toteutetusta tehopyynnistä hyötyvät myös alueen muut eläimet kuten esimerkiksi kahlaajat ja jopa petolinnut. Vanhankaupunginlahdella töyhtöhyypät (*Vanellus vanellus*) ja ruskosuohaukat (*Circus aeruginosus*) onnistuivat pesinnässään monen epäonnistuneen vuoden jälkeen. (Miikola-Roos, Nurmi ja Väänänen 2005) Kaikilla näillä kyseisillä tehopyyntialueilla pyynnin toteuttivat alueen metsästäjät talkootyöllä. Näiden viiden suunnitelman toteuttamiseen käytettiin yli 4000 työtuntia. Tällaisia tehopyyntisuunnitelmia ei varmastikaan pystyittäisi toteuttamaan ilman aktiivisia talkoolaisia, mutta näiden suunnitelmien toteutusta ei myöskään voida laskea pelkästään talkootyön varaan. Pynnin suorittamisesta voi metsästysseura saada jonkin pienimuotoisen korvauksen, mutta ne kattavat yleensä vain matkakulut.

Käytetyistä metsästysmuodoista tehokkaimmaksi käytettyyn aikaan nähden osoittautui pysäyttävällä koiralla toteutettu supikoiran pyynti. Tähän tarvittiin keskimäärin 1,9 tuntia/ saatu supikoira. Pysäyttävällä koiralla saatiin saaliiksi yhteensä 16 supikoiraa näiltä ko. alueilta. Seuraavaksi tehokkain pyyntimuoto oli aktiivinen minkin pyynti. Tähän tarvittiin keskimäärin 4 tuntia/ saaliiksi saatu minkki.

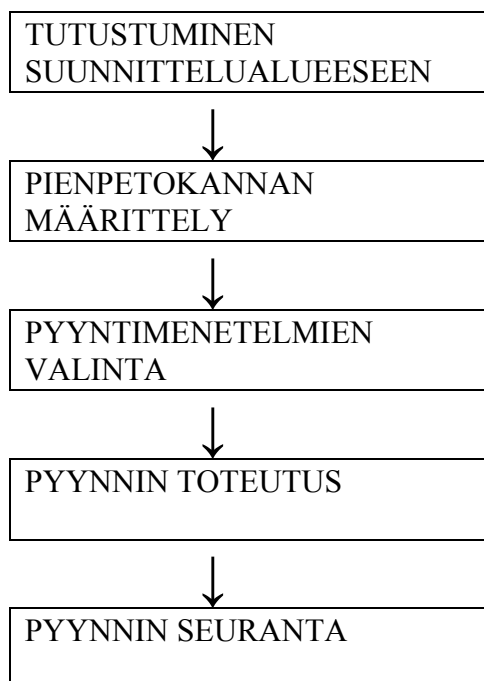
Eniten saalista saatiin loukkupyynnillä. Alueilla käytettiin sekä KaNu-loukkuja, että piilopyydyksiä. KaNu-loukku ja piilopyydys ovat syötitettyjä pyydyksiä. Kun eläin menee pyydyksen sisään hakemaan syöttiä, pyydys laukeaa, ja eläin jää loukkuun. Nämä pyydykset täytyy kokea päivittäin. Käytettyjen pyydysten rakennekuvat löytyvät tämän työn liitteenä olevan suunnitelman liitteenä yksi ja kolme. Vuonna 2003 loukkupyynnillä saatiin 157 supikoiraa ja aikaa tähän kului yhteensä 1511 tuntia. eli yhden supikoiran saanti vaati metsästäjiltä 9,6 tunnin työpanoksen. (Nurmi, 2004)

Vuonna 2003 käynnistyi toinen iso pienpetojen tehopyyntiinkin keskittyvä hanke; Lintulahdet Life 2003- 2007. Hankkeen tavoitteena on hoitaa ja kunnostaa Suomenlahden muuttoreitin tärkeimpiä vesilintuympäristöjä. Osana tätä suunnitelmaa on tulokaspetojen, eli minkin ja supikoiran pyynti. Tästä hankkeesta vastaavat Uudenmaan ja Kaakkois-Suomen ympäristökeskukset. Pienpetojen pyyntisuunnitelmista vastaavat Uudenmaan ja Kymen riistanhoitopiirit ja pyynnin toteutuksesta vastaavat jälleen alueiden paikalliset metsästäjät. (Priha & Korkeamäki, 2005)

Tulokaspetoja tässä hankkeessa on metsästetty 12 kohteessa, noin puolentoista vuoden ajan. Saaliiksi on jo nyt saatu yhteensä 877 supikoiraa ja 249 minkkiä. Aikaa tähän valtavaan saalismäärään on kulunut yhteensä noin 16000 tuntia, eli noin 14 tuntia/ saaliiksi saatu eläin. Hanke on vielä kesken, joten tarkempia tietoja linnuston kehityksestä ei vielä ole. Tehopyynti on kuitenkin jo todistettavasti tehonnut näilläkin alueilla, sillä uusia lajeja on jo kotiutunut suunnittelualueille. (Nurmi 2006)

4. TYÖN KUVAAMINEN

PIENPETOJEN PYYNTISUUNNITELMAN LAADINNAN VAIHEET

Kuva 1.

4.1 Tutustuminen suunnittelualueeseen

Suunnittelualuetta on hyvä tarkastella ensin vaikka kartalla, että saa jonkinlaisen yleiskuvan alueesta. Kartalta pystyy tarkastelemaan esimerkiksi alueen pinnanmuotoja, jotka voivat vaikuttaa myöhemmin pyyntilaitteiden sijoitteluun. Kartalta voi myös valmiiksi katsella mahdollisia paikkoja pienpetojen kannan koon määrittelyssä käytettäville hajuposteille. Hajupostien toimintasäde on noin 500 metriä ja niiden alustavat paikat kannattaa merkitä kartalle.

Jos suinkin vain mahdollista, olisi hyvä haastatella suunnittelualueella jo mahdollisesti pienpetojen pyyntiä harrastaneita metsästäjiä. Heillä on yleensä todella arvokasta tietoa alueella esiintyvistä pienpedoista ja niiden liikkeistä. Lisäksi heillä on jo käytännön kokemusta alueen pyyntipaikoista.

Jos suunnittelualueesta on jo olemassa jonkinlaista tietoa alueella pesivistä linnuista, kannattaa niihin tutustua. Jos tällaista tietoa ei ole, on syytä ottaa selville olisiko esimerkiksi paikallinen lintutieteellinen yhdistys halukas osallistumaan hankkeeseen seuraamalla lintukantojen kehitystä.

Lisäksi on hyvä tutkia paljonko ulkoilijat käyttävät aluetta. Tätä voi päätellä esimerkiksi polkujen määrästä. Jos polkuja kulkee esimerkiksi jossain reunassa aluetta todella tiheässä, täytyy se huomioida pyyntilaitteiden asettelussa. Tämä tieto voi oleellisesti vaikuttaa myös käytettävien pyyntimenetelmien valintaan. Jos alueella on paljon käyttäjiä, voidaan pyydyksiä joutua piilottamaan maastoon.

4.2 Pienpetokannan määrittely

Pienpetokannan koon määrittelyksen avulla pystytään päättämään kuinka paljon pyydyksiä suunnittelualueelle tarvitaan. Lisäksi määrittelyn avulla voidaan suunnitella paikkoja pyydyksille, kun saatujen jälki havaintojen perusteella tiedetään missä päin eläimet eniten liikkuvat.

Pienpetokannan kokoa pystytään määrittelemään esimerkiksi hajupostien avulla. Hajupostien toiminta periaate on esitetty tässä työssä liitteenä olevassa suunnitelmassa kohdassa 8.1. Hajupostien avulla ei pystytä arvioimaan tarkasti, kuinka monta pienpetoa alueella elää taikka ruokailee. Niiden avulla saadaan tietoa siitä, että alueella on pienpetoja ja jälkien avulla voidaan tehdä karkea arviointi alueella olevasta pienpetokannasta. Kun pyyntiä on toteutettu vuosi, kannattaa hajuposti seuranta tehdä uudelleen. Näin pystytään arvioimaan onko pyynti ollut tarpeeksi tehokasta alueella ja tarvitaanko alueelle mahdollisesti uusia pyydyksiä. Lisäksi jos joidenkin pyydysten teho on huomattavasti muita pyydyksiä heikompi, voi olla viisasta hieman siirtää sitä. (Nurmi, 2003)

Hajupostien mahdolliset paikat merkitään kartalle jo ennen maastoon menemistä. Näin välttyään siltä, että suunnittelija sijoittaisi hajupostin aina samanlaiselle elinpiirille. Kun alustavat paikat on sijoitettu systemaattisesti karttaan, sijoittuvat ne mahdollisimman tasaisesti kaikenlaisille elinpiireille myös maastossa. Kun maastossa käydään katselemassa paikkoja hajuposteille, voidaan niitä tarpeen mukaan siirrellä. Esimerkiksi jos karttaan merkitty paikka osuisi tielle, täytyy paikkaa hieman siirtää. Tai jos paikka on liian kostea, joudutaan hajupostin paikkaa siirtämään kuivemmalle paikalle. Hajupostien sijoittelussa kannattaa myös huomioida, että se saataisiin sijoitettua suojaan ihmisten käyttämiltä poluilta. Näin ne välttyvät paremmin mahdolliselta ilkeilyltä. Lisäksi kannattaa hyödyntää alueen pinnanmuotoja mahdollisuuksien mukaan. Jos hajuposti saadaan sijoitettua hieman koholle olevalle alueelle, levittää se hajua tehokkaammin ympäristöön.

Kun sopivat paikat hajuposteille on löydetty, voidaan aloittaa niiden tekeminen. Ensimmäinen on selvittävä, mistä saadaan sopivaa hiekkaa hajuposteihin. Hyvä hiekka tähän tarkoitukseen on mahdollisimman hienorakeista. Tällainen hiekka pysyy hyvin kosteana ja siihen jää tarpeeksi selvästi hajuposteilla käyneiden eläinten jäljet.

Käytettävä hiekka ei saisi olla kovin savista. Jos seurantajaksolle sattuu paljon sateisia päiviä, savi nousee pinnalle ja kuivuessaan kovettaa pinnan. Kovettuneeseen hiekkaan ei enää jää eläinten jälkiä.

Käytettäviä hajusteita on markkinoilla jonkin verran. Tässä suunnitelmassa käytettiin samaa hajustetta kuin esimerkiksi Espoon Viikinlahden pienpetohankkeessa. Kyseinen hajuste on nimeltään Gray Ambush. Se hankittiin Riistamaa- nimisestä liikkeestä, jonka osoitetiedot löytyvät liitteenä olevasta suunnitelmasta kohdasta 10. Hajupostien tekemistä kuvataan tarkemmin tämän työn liitteenä olevassa suunnitelmassa kohdassa 8.1. (Nurmi 2003)

4.3 Käytettävien pyyntimenetelmien valinta

Metsästyslain 33 § asettaa ensimmäiset kriteerit pyyntimenetelmien valintaan. Lain asetuksessa on määritelty, minkälaisia pyydyksiä millekin eläimelle saa käyttää. Nämä kriteerit löytyvät tämän työn liitteenä olevasta suunnitelmasta kohdasta 4.4. Lisäksi täytyy huomioida myös muut metsästystä rajoittavat tekijät kuten esimerkiksi Natura 2000- ohjelman vaikutukset ja metsästysaika. Näistä kerrotaan enemmän suunnitelman kohdissa 4.1- 4.3.

Suunnittelualan sijainti vaikuttaa oleellisesti käytettävien pyyntimenetelmien valintaan. Jos suunnitteluala sijaitsee paikalla jossa on paljon käyttäjiä, joudutaan mahdollisesti pyydyksiä piilottamaan ihmisten silmiltä. Tämä siksi että käytettävät pyydykset säilyisivät mahdolliselta ilkevallalta. Esimerkki yhdestä piilotettavasta loukkutyypistä löytyy tämän työn liitteenä olevasta suunnitelmasta kohdasta 6.1. Pyynnin toteuttamisen kannattaa kuitenkin olla mahdollisimman avointa, eli ihmisiä kannattaa informoida alueella toteutettavasta pienpetojen tehopyynnistä. Lisäksi käytettäviin pyydyksiin olisi hyvä laittaa informaatiolappu alueella toteutettavasta pienpetojen pyynnistä.

Kun tehdään valintoja pyyntimenetelmistä, kannattaa niistä tehdä mahdollisimman helppohoitoisia. Pyynti toteutetaan pääsääntöisesti talkoovoimin. Ei ole metsästäjille mieluista, että pyydysten kokemiseen menisi koko päivä. Esimerkiksi joitakin pyydyksiä täytyy kokea päivittäin, kun toisten kokemiseen riittää kerta viikossa.

Pyydysten syötittäminen pitää ottaa suunnitelmassa huomioon. Täytyy huolehtia että käytettäviä syöttejä on mahdollisimman helposti saatavilla, ja syötit eivät saa päästä loppumaan kesken pyynnin.

4.4 Pyydysten asettaminen maastoon

Ennen kuin pyyntivälineitä ruvetaan asettamaan maastoon, täytyy niille olla asianmukaiset luvat. Lisäksi ne täytyy muistaa laukaista vaarattomaksi pyyntiajan ulkopuolella. Lupa-asioita on käsitelty tämän työn liitteenä olevassa suunnitelmassa kohdassa 4.1 sekä 4.3.

Kun on luvat saatu selvitettyä sekä mitä pienpetoja ruvetaan pyytämään ja määritelty niille oikeat pyyntimenetelmät, on aika asettaa pyydykset maastoon.

Pyydysten asettamista ja syötittämistä on käsitelty tämän työn liitteenä olevassa suunnitelmassa kohdassa 6.1.2.

4.5 Saaliin käsittely

Eläinten lopettamisen on tapahduttava mahdollisimman nopeasti ja se ei saa tuottaa tarpeetonta kärsimystä lopetettaville eläimille. Aseen kaliiperin, jolla eläimet lopetetaan, täytyy olla sopivan kokoinen. Ei liian pieni eikä myöskään liian suuri.

Saaliiksi saadut eläimet tulee hävittää asianmukaisella tavalla. Saalista ei saa haudata suunnittelualueelle ilman maanomistajan lupaa. Silloin kun eläimet hävitetään tällä tavalla, täytyy ne kaivaa tarpeeksi syvälle maahan, jotteivät esimerkiksi alueella ulkoilutettavat koirat pääse niitä kaivamaan esille.

Paras vaihtoehto olisi jos metsästäjät ottaisivat turkin itselleen jatkojalostukseen, ja hävittäisivät ruhon esimerkiksi luvalliseen haaskaan.

Saaliin lopettamista ja asianmukaista hävittämistä on käsitelty tämän työn liitteenä olevassa suunnitelmassa kohdassa 6.3.

4.6. Pyynnin seuranta

Kun pyyntiä on toteutettu vuosi, olisi hyvä tehdä uudelleen kannan koon seuranta hajupostien avulla. Näin saataisiin tietoa onko pyynti ollut tarpeeksi tehokasta alueella. Vertailemalla edellisvuoden tuloksia uusiin tuloksiin voidaan todeta onko jälki-indeksistä saadut tulokset toivotunlaisia.

Pyynnin seuranta voidaan tehdä myös saalismäärien perusteella. Jos pyynti on tarpeeksi tehokasta, tulisi saalismäärien tippua joka vuosi jolloin pyyntiä on toteutettu. Tähän täytyy myös mainita, että pyynti on tehokasta kun sitä jatketaan useamman vuoden peräjälkeen.

Parhaimmassa tapauksessa pyynnin toimivuus voidaan todeta parantuneena lintujen poikastuottona sekä muutenkin lisääntyneenä lintujen määränä.

5. SUUNNITELMAN LAADINNAN ARVIOINTIA

Tämän työn liitteenä oleva pienpetojen pyyntisuunnitelma on yhden ihmisen näkemys siitä, kuinka tällainen pienpetojen tehopyyntisuunnitelma voitaisiin toteuttaa. Kun kyse on asioista, joita ei millään pysty oikeiksi todistamaan, jää lopputulos aina epävarmaksi, kunnes suunnitelma toteutetaan käytännössä ja siitä saadaan käytännön tuloksia. Silloin voidaan todeta, olivatko valitut pyyntimenetelmät oikeat, olivatko käytetyt pyydyksien paikat oikeat ja toimiko suunnitelma riittävän tehokkaasti käytännössä. Toivoisin, että liitteenä oleva pienpetojen pyyntisuunnitelma joskus toteutettaisiin, niin näkisimme käytännössä kuinka tämä työ on toiminut.

Uudenmaan riistanhoitopiirin toteuttamissa seitsemässä hankkeessa tehopyynti suunnitelmat ovat toimineet erittäin hyvin. Vuonna 2004–2005 näiltä seitsemältä suunnittelualueelta saatiin saaliiksi yhteensä 514 supikoiraa (*Nyctereutes procyonoides*) ja 84 minkkiä (*Mustela vison*) (Nurmi, 2006)

Suunnitelman laadinta Iidesjärven ja Myllypuron alueille onnistui mielestäni melko hyvin. Tosin vasta pyynnin toteutus kertoo onko suunnitelma toimiva vai ei. Jos suunnitelmaa rupeaisin uudelleen tekemään, tekisin sen suurinpiirtein samalla tavalla kuin tämänkin suunnitelman.

Suunnitelman laadinnassa ongelmia tuotti eniten tiedon saannin vaikeus. Tällaisia suunnitelmia ei tähän mennessä oltu tehty kovinkaan monta Suomessa. Ja lähes kaikissa jo tehdyissä suunnitelmissa toteuttajat olivat aina lähes samat, joten ihmiset, joilta pystyin neuvoa kyselemään olivat vähissä.

LÄHTEET:

Kirjalliset lähteet:

Lahtinen Jorma ja Jokinen Jorma, 2000 Pienpetopyynnin opas, Metsästäjien keskusjärjestö

Mikkola-Roos, Nurmi ja Väänänen, 2005, Tulokaspedot lintuvesillä. Metsästäjä-lehti 1/2005 s. 28–31, Metsästäjien keskusjärjestö

Nurmi Jarkko, 2006, Lintulahdet Life- hanke hyvässä vauhdissa. Metsästäjä-lehti 5/2006 s 46–49, Metsästäjien keskusjärjestö

Nurmi Jarkko, 2003. Viikin-vanhankaupunginlahden tulokaspetojen pyyntisuunnitelma, Uudenmaan riistanhoitopiiri

Mikkola Markku ja Saarela Tuukka. 2003. Porvoonjoen suiston- Stenbölen alueen tulokaspetojen pyyntisuunnitelma, Uudenmaanriistanhoitopiiri, 2003

Nurmi Jarkko, Metsästäjä-lehti 1/2003 s 30-39, Metsästäjien keskusjärjestö

Sähköiset lähteet:

Suomen Ympäristökeskuksen ja Helsingin yliopiston tutkimus: Pienpetojen pyynti parantaa huomattavasti lintuvesien poikastuottoa, [verkkodokumentti]. Helsinki, Uudenmaan riistanhoitopiiri, 2005. [viitattu 15.09.2006]. Saatavissa: http://www.riista.fi/uusimaa/index.php?group=00000057&mag_nr=1

Suomenlahden muuttoreitillä sijaitsevien lintuvesien kunnostus- ja hoitohanke 2003 – 2007 [verkkodokumentti]. Helsinki, Suomen ympäristökeskus, 2005 [viitattu 27.09.2006]. Saatavissa: <http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=85660&lan=fi>

KaNu-loukun ja minkin rautojen rakennekuvat:

Laitteet ja rakenteet, Metsästäjain keskusjärjestön julkaisu

Suulliset lähteet:

Puhelinkeskustelut Uudenmaan riistanhoidonneuvoja (nyk. Pohjanmaan Riistapäällikkö) Jarkko Nurmen kanssa 20.06.2005 ja 20.08.2005.